

[Carl Petersen.]

fuldtud lige så godt, selvom de ikke har disse 3—4 tdr. land.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Fuglsang, der ironiserede over, at vi var kommet med lovforslaget nu, at man kan jo altid diskutere tidspunktet, men det ville vel være unaturligt, hvis man havde stillet forslaget ret meget tidligere. Når man havde givet tilslutning til loven af 1948, så måtte den vel have en vis tid til at bevise, hvor meget den kunne løse. Vi har nu ment at have set, at den kan ikke løse spørgsmålet, og derfor har vi stillet forslaget. Jeg synes også, udtalelsen er mærkelig, når man kender min stilling til udstykningen. Dette forslag er jo netop i overensstemmelse med mine tanker og min indstilling. Jeg er ikke, som det bliver skrevet og sagt, modstander af en anden jordfordeling, det er der ingen der har kunnet udlede, hverken af det, jeg har skrevet, eller det, jeg har sagt. Det spørgsmål, jeg har rejst, er — og det står jeg ved —, om det er forsvarligt under en højkonjunktur at udstykke og sætte de fremtidige brugere i sådanne økonomiske forhold, at de må regne med, at de ikke kan svare hver sit, når konjunkturerne vender. Derfor mener jeg, at det store spørgsmål i Danmarks jordpolitik i dag er at sørge for at få gjort alle de for små brug til de familiebrug, som der uden tvivl er stor trang til i Danmark. Det kan man gøre ved en lille investering af kapital, der svarer til det merudbytte og det samfundsmæssige gode, der er ved familiebrugene. Det kan blive mere tvivlsomt med et rentekrav, der ligger på 5 000 kr. ved 8 ha. Det er, hvad jeg har sagt, og det vil jeg gerne have at man lægger mærke til og lader være med at lægge mere ind i, end der er i det.

Aage Fogh: Jeg sagde i mit forrige indlæg, at de godsejere, der ville frigøre sig for jordlovens bestemmelser angående retten til at give et vist antal ejendomme i arv, skulle melde sig inden den 1. oktober 1954. Jeg er blevet gjort opmærksom på, at de skal melde sig inden den 1. oktober 1953. Sagerne skal være afgjort inden den 1. september 1954.

Jeg gør denne rettelse, fordi det altså vil sige, at både for godsejere, der ønsker at afgive jord, og for husmænd, der ønsker at få tillægsjord, skal anmeldelserne være inde

inden efteråret 1953, altså til det kommende efterår. Så forekommer det mig yderligere at være urimeligt, at vi på nuværende tidspunkt skulle gå til gennemførelse af ekspropriationsbestemmelser; vi må afvente og se resultatet af jordlovens virkninger.

Jeg har en bemærkning til det ærede medlem hr. Fibiger, der var forbavset over, at det var de radikale, der stillede forslaget. Se, ærede medlem, ideen med jordloven af 1919 var, at jorden fortsat skulle være samfundets eje; det skal den fortsat være, og det er den også i dag. Men bygningerne, besætningerne og inventaret var ikke samfundets eje; det var brugerens eje. Det er her, de kolossale stigninger ligger. Der er ingen vanskeligheder ved jordværdiens overdragelse, for den overtages til det, den er vurderet til. Det er bygningerne, besætningerne og inventaret, der har forvoldt den voldsomme stigning og giver vanskeligheder ved overdragelsen, og da vi altså ikke er doktrinære, men tager hensyn til de øjeblikkelige forhold og erkender, at ungdommen, der ikke har andre penge end dem, den selv har tjent, er lukket ude i praksis, har vi stillet vort forslag, som vi håber at få ført igennem til et resultat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Carl Petersen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslagene henvises til det udvalg, som tinget har nedsat angående forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse og supplerung af mindre landbrug m. m. — statshusmandsloven — [af Carl Petersen m. fl.].

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Eneste behandling af forslag til beslutning af folketinget (vedrørende landbrugets kreditproblemer) [af Aage Fogh m. fl.].

(Forslaget til beslutning findes i tillæg A. sp. 4089).

Sagen sættes til forhandling.